

από τον Καναδά, τη Γαλλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ιταλία, τη Ρωσία, την Αργεντινή κ.ά. Σε πολύ ψηλά επίπεδα βρισκόταν η μέση παραγωγή της Κύπρου στο κριθάρι και ιδιαίτερα στη βρώμη.

Ανεπτυγμένη ήταν και η κτηνοτροφία. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η εκτροφή προβάτων (249 598 πρόβατα) και αιγών (193 854

ισοζύγιο παρουσιαζόταν ως επί το πλείστον ισοζυγισμένο. Οι εισαγωγές σχεδόν πάντοτε καλύπτονταν από τις εξαγωγές. Το σύνολο της αξίας των εισαγωγών κατά την περίοδο 1910-1916 καλυπτόταν από το σύνολο της αξίας των εξαγωγών, μάλιστα υπήρχε και ένα μικρό πλεόνασμα (1.58%) των εξαγωγών έναντι των εισαγωγών.

Τα νομίσματα που κυκλοφορούσαν νόμιμα στην Κύπρο κατά την πιο πάνω περίοδο ήταν: η χρυσή αγγλική λίρα, που ισοδυναμούσε με 180 χάλκινα κυπριακά γρόσια, το ασημένιο διπλοσέλινο, που ισοδυναμούσε με 18 χάλκινα γρόσια, το ασημένιο σελίνι, που ισοδυναμούσε με 4 1/2 χάλκινα γρόσια και το ασημένιο τρίγροσο, χάλκινα νομίσματα

Περιοχή Σεραγίου Κυθρέας. Διακρίνονται τα σπίτια Πολύδωρου (Πουλίκα) Μιχαηλίδη, Αντώνη Ανθούλη, Νίκου Ρούσου και Ανδρέα Ελευθερίου.

αίγες). Όμως εκτός από τα βοσκήματα εκτρέφετο και σημαντικός αριθμός ίππων, ημιόνων και όνων (63 493) καθώς και κάμπλοι (1 351) που χρησιμοποιούνταν ως υποζύγια.

Από το πιο πάνω πίνακα συνάγεται πως ένα ακόμη πολύ βασικό χαρακτηριστικό της οικονομίας της Κύπρου της περιόδου πριν το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου πολέμου, ήταν και το γεγονός ότι το εμπορικό

ήταν το κυπριακό γρόσι, που είχε 40 παράδες, το μισό κυπριακό γρόσι (η λεγόμενη εικοσάρα) που είχε 20 παράδες, και το 1/4 του κυπριακού γροσιού (η λεγόμενη δεκάρα), που είχε 10 παράδες.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ - Ο ΑΓ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Α. Βασιλείου

Η Παφλαγονία της Μ. Ασίας ήταν η πατρίδα του οσίου Στυλιανού. Από νεαρής ηλικίας έδειχνε ότι επρόκειτο ν' ακολουθήσει τον ακανθώδη αλλά σωτήριο δρόμο του Θεού, που οδηγεί στην κληρονομιά της αιώνιας βασιλείας των ουρανών. Δεν τον συγκινούσαν τα παιγνίδια και οι άλλες μικροδιασκέδασεις των συνομηλίκων του, αλλά οι ασχολίες εκείνες που φέρνουν ψυχικό όφελος και καλλιέργεια του πνεύματος.

Παραμέλησε όλα τα εγκόσμια, τις τέρψεις, ηδονές και απολαύσεις και προτίμησε ν' ακολουθήσει τον ακανθώδη δρόμο που οδηγεί στην ουράνια βασιλεία, εκεί όπου "ουκ έστι πόνος, ου λύπη ου στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος".

Για να αξιωθεί όμως της επουράνιας βασιλείας ο Στυλιανός, δεν αρκούσε μόνο να ζει βίον ενάρετον. Έχοντας υπόψη την αποστομωτική απάντηση που έδωσε ο Χριστός στον πλούσιον εκείνον της παραβολής, που τον ερώτησε πως θα κληρονομήσει την αιώνιο ζωή, επούλησε την περιουσία του και τη διεμοίρασε στους φτωχούς. Ο Πλούσιος της παραβολής εκλώμιασε όταν άκουσε την παραγγελία του Χριστού "πώλησον τα υπάρχοντα και δος τοις πτωχοίς", ενώ αντιθέτως μετά χαράς τη διέθεσε ο όσιος Στυλιανός. Διότι κατένοησε ότι στην πλειονότητα των ανθρώπων ο πλούτος δεν οδηγεί στο δρόμο του Θεού, αλλ' αντιθέτως διαφθείρει.

Η επιγραμματική απάντηση του Κυρίου "ευκολώτερον εστίν εισελθείν κάμηλον δια τριμαλιάς ή πλούσιον εις την Βασιλείαν των ουρανών", βοούσε στα αυτιά του. Επίσης και η προσταγή το "μη θησαυρίζετε υμίν θησαυρούς επί της γης όπου σης και βρώ-

σις αφανίζεις και όπου κλέπται διορύσσοις και λέππουσι. Όπου γαρ εστίν ο θησαυρός υμών, εκεί έσται και η καρδιά υμών".

Μοίρασε λοιπόν, την περιουσίαν του στους φτωχούς και έκοψε δεσμόν με τα πρόσκαιρα αγαθά και τις εφήμερες απολαύσεις που δίνει η ζωή και με όλη την καρδιά και την ψυχή εδόθη στη λατρεία του Θεού και την εκτέλεση των εντολών του.

Για να κόψει κάθε δεσμόν και συνάφεια με τον κόσμο, για να είναι μακριά απ' το θόρυβο και απ' τις ανθρώπινες αδυναμίες και πάθη., εγκατέλειψε τον κοσμικό βίο, πήγε σε μοναστήρι, περιεβλήθηκε το μοναχικό σχήμα και ζούσε μελετώντας τις γραφές και εκτελώντας τις αποστολικές παραγγελίες και τα ευάρεστα στον Θεόν.

Ο Άγιος Στυλιανός σε Σπήλαιο

Ο Άγιος Στυλιανός με τον υπέρμετρο ασκητισμό του, το φιλόχριστο βίο του και τις προσευχές του, ξεπέρασε όλους τους μοναχούς στην άσκηση της χριστιανικής αρετής, η οποία αποτελεί το πραγματικό στόλισμα του ανθρώπου και οδηγεί στην ουράνια βασιλεία.

Κάθε ημέρα που περνούσε δεν πήγαινε μάταια για το Στυλιανό. Τον ανέβαζε περισσότερο προς το Θεόν. Οι από βάθους καρδιάς προσευχές του, ο υποδειγματικός ασκητικός βίος του, τον απήλλαξαν από κάθε ανθρώπινη αδυναμία και πάθος. Μα δεν αρκέσθηκε ούτε σ' αυτόν τον τόσο μακριά από τον εγκόσμιο βίον. Ηθέλησε να φθάσει στο απόλυτο. Να απομακρυνθεί από κάθε άνθρωπο. Να μη βλέπει κανένα, να μη συνομιλεί με κανένα, παρά μόνον να αναπέμπει προσευχές προς